

Upravništvo, Ljubljana, Knafljeva
ulica 5 — Telefon št. 3122, 3123,
3124, 3125, 3126.
Inseratni oddelk: Ljubljana, Selen-
burgova ul. 6 — Tel. 3392, 3492.
Podružnica Maribor: Gosposka ulica
št. 11 — Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ul. št. 2
Telefon št. 190.
Računi pri pošti: Ljubljana št. 11.842, Praga št. 78.180,
Wien št. 105.241.

JUTRO

Izhaja vsak dan razen ponedeljka.
Mesečna cena Din 25.—
Za inozemstvo Din 40.—

Uredništvo:
Ljubljana, Knafljeva ulica 5, telefon
3122, 3123, 3124, 3125, 3126. Maribor,
Gosposka ulica 11, telefon št. 2440,
Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1,
telefon št. 65.

Rokopisi se ne vračajo.

Nj. Vel. kraljica na novinarski razstavi

Nj. Vel. kraljica Marija je včeraj obiskala novinarsko in druge razstave na ljubljanskem velesejmu — Prebivalstvo jo je pozdravljalo z navdušenimi ovacijami

Ljubljana, 9. septembra. Danes dopoldne sta velesejem in posebej še novinarska razstava doživela svoj praznični dan. Nj. Vel. kraljica Marija kaže že vsa leta veliko zanimanje zlasti za jesenske velesejske prireditve, ki so po lepi tradiciji vedno združene z raznimi kulturnimi razstavami. Skoro vsako leto, kadarkoli se ob tem času še mudi na Bledu, počasti na-

kraljičin adjutant polkovnik Branko Pogačnik. Par minut po 11. pa je skozi glavni vhod privzela dvorna limuzina in se ustavila pred glavnim paviljonom novinarske razstave. Med viharimi ovacijami zbrane množice je izstopila Nj. Vel. kraljica, vedra in sveža, oblečena v črno svileno obleko z apartnimi belimi rožami, v črnem plašču in črnem klobuku s šopkom preprostega belega

zveze z evropskimi poročevalskimi središči. S pozornostjo je opazovala najnovejše aparate za daljnopis, za brezžično telegrafijo in za prenašanje slik, ki so vsi v obratu. Z enako pozornostjo si je ogledala grafikone o razvoju in o današnji razširjenosti slovenskega tiska, ki jih je izdelal urednik Lapajne. Za tem ji je glavni urednik Virant razkazal še razstavo Narodne tiskarne, ki predstav-

sejma. Pred odhodom v paviljon z misijonsko razstavo je častna dvorna dama Tavčarjeva predstavila visokemu gostu deputacijo jugoslovenske nacio-

na, so jo sprejele množice občinstva z viharim navdušenjem, da so klici »Živijo« in »Zdravo« odmevali daleč v mesto. Smehljaje je visoka gospa, ki si je danes še bolj navezala srca vseh, z roko odzdravljala na ovacije in se zahvaljevala za nje. Proti pol 13. se je ljubezljivo poslovila od svojih spremljevalcev ter jim izrazila svoje priznanje za novinarsko in druge razstave, potem pa se med ponovnimi viharimi ovacijami množice odpeljala v avtomobilu nazaj proti Bledu.

Člani kraljevske rodbine v Ljubljani

Razen Nj. Vel. kraljice Marije sta danes posetila Ljubljano še dva člana kraljevske rodbine. Kmalu popoldne se je pripeljal v spremstvu svojega vzgojitelja mladi kraljevič Tomislav. Obiskala sta nekatere ljubljanske trgovine, nato pa se vrnila nazaj na Bled.

Proti večeru je z Brda prišel v Ljubljano Nj. Vis. knez namestnik Pavle. Kakor že večkrat se je tudi to pot oglašil v trgovini z umetninami in starinami Tizian ter si v njej ogledal nekatere nove predmete. Že v mraku se je z avtom odpeljal nazaj na Brdo.

Nj. Vel. kraljica posluša po obhodu novinarske razstave poklonitveni pozdrav deputacije jugoslovenske nacionalistične omladine, ki ji jo je predstavila častna dvorna dama ga. Franja Tavčarjeva (na sliki prav na levi).

Iz paviljona v paviljon

nalne omladine, ki se zbira okrog svojega glasila »Naša volja«. Zastopnica omladincev je Nj. Vel. kraljici izrekla prisrčen pozdrav in sporočila izraze vdanosti mlademu vladarju Nj. Vel. kralju Petru II., hkratu pa ji je izročila vezan zadnji letnik »Naše volje«.

Po pozdravu v misijonski razstavi in po njenem ogledu je Nj. Vel. kraljica odšla skozi razstavo likovne umetnosti,

Z napeto pozornostjo posluša Nj. Vel. kraljica razlaganje prvega podstarešine SKJ Engelberta Gangla o sokolskem tisku in o sokolski Petrovi petletki

Slovenski novinarji Nj. Vel. kraljici

V spomin na obisk novinarske razstave in zahvalo za to počastitev so slovenski novinarji Nj. Vel. kraljici Mariji izročili lepo vezano spominsko knjigo, ki jo je novinarsko združenje izdalo in založilo ob priliki novinarske razstave in ob 140-letnici izhajanja prvega slovenskega lista.

Knjiga vsebuje poleg drugih prispevkov znanstveno dragoceno bibliografijo slovenskega časopisja, sestavljeno od direktorja študijske knjižnice dr. Janka Šlebingerja.

Poklon Preporodovcev Nj. Vel. kralju

Ob priliki poseta Nj. Vel. kraljice na velesejmu so ji Preporodovci izročili preko adjutanta polkovnika Pogačnika svojo knjigo »Preporodovci 1912—1918«, ki jo je napisal prof. Ivan Kolar. Knjigo so Preporodovci namenili Nj. Vel. kralju Petru II., ki so mu v okrašenih cirilskih črkah napisali naslednje posvetilo: »Petru II., vnuku kralja Petra Osvoboditelja, ki je vodil preporod slovenske mladine v svobodno Jugoslavijo.«

V knjigi je na državni trobojnici kot knjižnem znaku natisnjen emblemi Preporodovcev: roka s kladivom in zlomljena lipova vejica, simbol strte mladosti. Okusno opremljeni knjižni dar je kraljičin adjutant ljubezljivo sprejel in izjavil, da bo rad tolmačil na najvišjem mestu neomajno pripravljenost Preporodovcev, čuvati mlademu vladarju našo in njegovo Jugoslavijo. Knjigo je izročilo posebno odposlanstvo mladih Preporodovcev, posvetilo pa je napisal cand. ing. Maks Megušar.

Arabski kongres za obrambo Palestine

Jeruzalem, 9. septembra. AA.: V Bludanu se je včeraj začel arabski kongres za obrambo edinstva Palestine. Na kongres je prišlo 450 delegatov iz vseh dežel bližnjega vzhoda. Iz Palestine se udeležuje kongresa 75 delegatov. Za predsednika je bil izvoljen predsednik palestinske lige v Siriji Nahib bej, ki je izjavil, da je Palestina i kristjanom i muslimanom sveta dežela in da zato nikdo ne more biti za razdelitev. Arabci so pripravili braniti svojo domovino do poslednje kaplje krvi. Nato je predlagal, naj se ukrene vse potrebno, da ne bodo židje mogli kupiti niti pedi zemlje več, in da se jim prepove priseljevanje.

Francosko potniško letalo sestreljeno

Pariz, 9. septembra. o. Proletarske baterije španskih nacionalistov so na francosko-španski meji sestrelile francosko potniško letalo družbe Air Pyrenees. Napad je bil izvršen v bližini Gijona. Izstrelki so letalo zadeli tako, da je v njem eksplozivni rezervoar haneč. Letalo je pričelo goriti ter takoj nato padati. Letalec je skupno s letalom zgorel.

ša kraljica velesejem s svojim visokim obiskom. Tako se je tudi letos odzvala vabilu velesejske uprave in slovenskih novinarjev ter danes obiskala novinarsko razstavo in druge velesejske oddelke kulturnega ali socialnega značaja.

Nj. Vel. kraljica se je pripeljala v Ljubljano nekaj minut po 11. dopoldne z avtom. Velesejem je bil tudi danes že dopoldne izredno številno obiskan. Kakor blisk se je med posetniki razširila vest, da prihaja kraljica in na razstavišču med paviljoni se je strnila množica več tisoč ljudi v nestrpnem pričakovanju, da vidi in pozdravi priljubljeno kraljico.

K sprejemu visokega gosta so se zbrali na velesejmu najvišji predstavniki oblasti in korporacij, med njimi častna dvorna dama Franja Tavčarjeva, v Ljubljani se mudeči minister dr. G. Krek, zastopnik službeno odsotnega divizionarja general Dodič, podban dr. Majcen, prvi podstarešina sokolskega saveza Engelbert Gangl, župan dr. Adlešič in zastopnice ljubljanskih dam. Kot domačini so pričakovali Nj. Vel. kraljico predsednik velesejma Fran Bonač z direktorjem dr. Dularjem, predsednik novinarske organizacije Stanko Virant s podpredsednikom dr. Ahčinom, načelnikom razstavnega odbora Železnikarjem in dopisnikom centralnega Presbiroja Zobcem.

Že pred 11. uro se je pripeljal z Bleda

cvetja. Z njo se je pripeljala samo njena prijateljica iz šolskih let, angleška publicistka Mrs. Cresswellova.

Ko je Nj. Vel. kraljica izstopila, jo je pozdravil in se ji zahvalil za obisk predsednik velesejma Fran Bonač, nakar so ji bili predstavljeni vsi navzoči reprezentanti, dočim so ji dame poklonile lepe šopke izbranega cvetja. Spremljana od predsednika velesejma Bonača in predsednika novinarskega združenja Viranta si je kraljica nato najprej ogledala novinarsko razstavo. Z živo pozornostjo si je ogledovala najstarejše slovenske tiske, ki jih je tolmačil predsednik razstavnega odbora Železnikar. Zanimal jo je tudi oddelk, posvečen spomenu že umrlih slovenskih novinarjev in njihovih predhodnikov, z razstavljenimi Pirnatovimi in Kraljeviimi kipi ter številnimi fotografijami. Sla je nato od oddelka do oddelka. Povsod so ji dajali pojasnila poleg spremljevalcev organizatorji dotičnih oddelkov.

Na začetku velike dvorane, kjer so zbrani najzanimivejši prikazi organizacije in razvoja slovenskega tiska, je vladarici najprej urednik dr. Verčon ob nazornih grafikoni obrazložil usodo slovenskega novinstva izven državnih meja v Ameriki in drugod. Dr. Birsja je visokemu gostu razkazal poročevalski oddelk, ki ga je vzorno priredila Agencija Avala. Tu se je vladarica živo zanimala za zemljevid Evrope, ki prikazuje v obliki električno razžarjenih linij

lja najvernejšo revijo naprednega slovenskega in dnevnega tiska iz predvojnega dobe.

Nj. Vel. kraljica si je ogledala tudi razstave drugih časopisnih podjetij, se pomudila v paviljonu Blasnikove ti-

Predsednik velesejma Fran Bonač vodi Nj. Vel. kraljico na razstavo »Materi za otroke«, prirejeno od Zveze gospodinj

skarne, nato pa s svojim spremstvom krenila v paviljon N, ki je pač najzanimivejše središče vsega velesejma, saj se tu pred očmi gledalcev pišejo, tipkajo, stavijo in tiskajo »Ljubljanske novice«. Na pragu je vladarico pozdravil urednik »Novic« Tone Gmajner in ji izročil zadnji izvod tega dnevnika, ki ga skupno izdajajo vsi slovenski novinarji, ki pa izhaja le za dobo novinarske razstave.

Nato je kraljica pozorno sledila obratu v stavni in tiskarni. Visokemu gostu na čast je stekel tudi miniaturni model rotacije. V tem paviljonu so tudi Sokoli uredili pregleden kotiček sokolskega tiska, ki ga je vladarici razkazal prvi podstarešina SKJ Gangl in jo ob tej priliki opozoril tudi na sokolsko Petrovo petletko.

V paviljonu M si je Nj. Vel. kraljica ogledala razstavljene ilustracije v zvezi z novinstvom. Tu sta visokemu gostu razložila postanek in razvoj informacijske namenske slike od končnic na naših panjih pa do današnjih dni novinar Ante Gaber in prof. Saša Šantel, ki je odlično sodeloval pri ureditvi tega dela novinarske razstave. Naposled je inž. Sodja predložil vladarici še delo sodobne klišarne in litografije ter razstavo Jugoslovenske tiskarne.

Po ogledu novinarske razstave je Nj. Vel. kraljica odšla s svojim spremstvom na ogled ostalih razstav v okviru vele-

kjer jo je pozdravil trgovec z umetninami Kos, na cvetlično razstavo, kjer ji je čudovito lepe primerke doma vzgojenega cvetja razkazala Andreja Ključenkova. Razstava Kluba ljubiteljev cvetlic je v resnici majhen paradiž, saj si človek ne more predstavljati, da bi mogli tako čudovito lepi cvetovi zrasti na naši zemlji in pod našim nebom, pa jih skrbne roke naših gojiteljev vendarle čarajo na dan. Člani kluba so kraljici poklonili šopek najlepših doma vzgojenih dalij, ki po lepoti prav nič ne zaostajajo za cvetjem iz eksotičnih dežel. Enako so Mrs. Cresswellovi prireditelji poklonili šopek krasnih dalij.

Pred izhodom iz paviljona se je Nj. Vel. kraljica vpisala v častno knjigo velesejskih gostov, nato pa je s spremstvom odšla v paviljon K, da si ogleda razstavo »Materi za otroke«. Na pragu jo je v imenu Zveze gospodinj pozdravila soproga univ. prof. Lapajne. Naše gospodinjje so se za sprejem vladarice prav lepo pripravile. Ko sta Lapajnetova in urednica »Gospodinje« Kropinikova visokemu gostu razkazovali majhno, a pestro in izredno poučno razstavo, so v oddelku za šivanje male kandidatke za bodoče gospodinje šivale na miniaturnih strojih. Kraljica je odšla z razstave z najlepšimi dojmi.

Obisk na velesejmu je trajal skoro poldrugo uro. Vsakokrat, kadar je prišla Nj. Vel. kraljica iz kakega paviljo-

V oddelku Narodne tiskarne, »Slovenskega naroda« in »Jutrac« na novinarski razstavi

V ilustracijskem paviljonu novinarske razstave

Letošnje romanje Narodne odbrane iz Ljubljane na Oplenac je posebno lepo uspelo. Izletnike iz vseh delov Slovenije je vodil g. Janko Barle, šentjakovski župnik iz Ljubljane, ki je v kripti na Oplenju tudi opravil zadušne molitve ter imel krasen nagovor. Izletu Narodne odbrane se je priključila deputacija naših vestfalskih rojakov pod vodstvom predsednika in tajnika Jugoslovanske centralne delavske zveze v Nemčiji Pavla Bolhe in Ivana Mazgona in pridružili so se tudi vodilni funkcionarji Zveze katoliških društev sv. Barbare predsednik Ivan Ljubič ter odbornika Vabič in Breznikar. Položili so lep venec. Naši Vestfalci so si z drugimi ogledali Beograd in obiskali tudi muzej kneza Pavla. Potovanje se jih je močno dojnilo. Danes ob 11.40 dop. se naši Vestfalci vrnejo iz Ljubljane s posebnim vlakom v Nemčijo.

Zlati jubilej mature v Ljubljani

Včeraj so se spominjali petdesetletnice svoje mature abiturientje ljubljanske in novomeške gimnazije iz leta 1887. Bilo jih je 52. Od tedanjih profesorjev VIII. razreda živi le še g. šolski svetnik v pok. Anton Bartl, od drugih gimn. profesorjev pa g. vladni svetnik v pok. dr. Lovro Požar ter šolski svetnik v pok. Alfonz Pavlin. Od 23 še živelih sošolcev se jih je udeležilo praznovanja petdesetletnice 22, drugi so bili zadržani zaradi bolezni.

dinand, advokat v Gradcu, Hribar Anton, župnik v Zalem logu, Janež Dominik, župnik v Studenem, dr. Jenko Ivan, primarij v pok. v Ljubljani, Kalan Janez, kons. svetnik v Ljubljani, dr. Karlovšek Jožef, advokat v Celju, dr. Kropivnik Franc, profesor v pok. v Ljubljani, Krumpstar Franc, duhovni svetnik pri Sv. Gregorju, grof Paumgarten Hobenschwangau Ehrbach Ivan, gen. konzul v pok. in veleposelnik na Fužinah, Povše Henrik,

Ob 9. zjutraj so prisostvovali sv. maši zadržanci za rajne svoje sošolce in profesorje v Križankah. Med umrliimi je posebno znan g. dr. Fr. Pregl, bivši profesor graške univerze, ki je svoje dni dobil Nobelovo nagrado za uspehe svojih raziskovanj na polju medicinske kemije. Slavnosti same so se osebno udeležili: Kot gost g. dr. Lovro Požar, in sošolci: Bajič Franc, pomočnik fin. dir. v Ljubljani, Brešar Jožef, župnik v pok. na Brezjah, Cernstein Ottokar, dvorni svetnik v p. na Dunaju, msgr. dr. Debevec Jožef, ravnatelj gimn. v Ljubljani, Domicelj Silvo, sreski načelnik v pok. v Ljubljani, dr. Eger Fer-

duhovni svetnik na Catežu, dr. Rupnik Ivan, delegat fin. ministra v pok. v Ljubljani, dr. Seemann Karl Ritter von Treuenwart, preds. zveznih železnic v pok. na Dunaju, Seigerschmid Jožef, duhovni svetnik v pok. v Dobravi pri Bledu, msgr. Steska Viktor, referent za vere v pok. v Ljubljani, dr. Švigelj Anton, advokat v Ljubljani, Ušeničnik Franc, častni kanonik in univ. profesor v pok. v Ljubljani, Zabukovec Janez, duhovni svetnik v Komendi.

Velikemu številu uglednih še živelih jubilarov najsrčneje čestitamo!

Naši tehniki potujejo po Italiji

Ogledali so si že mnoge tehnične novosti

Milano, 8. septembra. V nedeljo se je odpravljalo z brzovlakom 28 članov Organizacije praktičnih tehnikov iz Ljubljane na poučno potovanje po Italiji, ki bo trajalo osem dni. Imeli smo v načrtu, da mimogrede obiščemo tudi Paduo, a zamuda vlaka in formalnosti na meji so nam ugrabile toliko časa, da smo morali naravnost v Milano. Na kolodvoru so nas pričakali zastopniki jugoslovenskega generalnega konzulata in nas odpeljali v hotel Firenze, kjer se hranimo in prenočujemo. Prav dobro nam je delo, ko smo se po dolgi vožnji lahko malo oddahnili in osvežili v kopalnicah. Preostali čas dneva smo porabili za ogled mesta, po večerji pa smo se takoj odpravili v postelje, da se s poštenim spancem pripravimo za naslednji dan.

V ponedeljek smo napravili najprej uradni obisk v našem generalnem konzulatu, nato pa smo ves dopoldan potrosili za ogled tvornice dvigal Stigler, ki obratuje v velikem obsegu, da je bilo za vse izdelki menda vse dožele sveta. Popoldne smo si ogledali tvornico gumijastih izdelkov Pirelli v predmestju, ki zaposluje 11.000 delavcev. V obhodu tovarnah smo bili ljubeznivo sprejeti, inženjerji so nam vse prijazno razkazali, a da je bilo za vse poskrbljeno, smo imeli še vojaško spremstvo, ker so tvornice pod državno kontrolo.

V torek smo se odpravili z vlakom v Torino, kjer smo si ogledali kulturne zanimivosti mesta, popoldne pa smo obiskali tvornico avtomobilov Fiat, ki spada med prave kolose sodobnega tehničnega obratovanja, saj zaposluje okrog 40.000 delavcev. Za ogled tovarne so nam stavili na razpolago dva avtobusa, ki sta nas vozila po širokih cestah in prehodih, po katerih so vsi objekti tovarne zvezani v eno samo živo prometno enoto. Ceste po tovarni so tako široke, da smo se z lahkoto ogibali velikim nerodnim kamionom. Tu smo si od blizu ogledali, kako nastajajo od surovine skozi vse procese moderni avtomobili naj-

Sodba o novinarski razstavi

Dr. Oton Berkepec, Praga: Ta podoba naših hotenj, idealov, strasti in ljubezni v preteklosti je presenetljivo zgovorna. Ne hitimo mimo nje. Poglobimo se v našo čudno usodo in si odkrito priznajmo napake in pomanjkljivosti. Razstava nam nudi priliko, da napravimo duhovne vaje, vsaj teden trajajoče. Po večkratnem obisku vzemimo v roke bibliografijo dr. Janka Šleibingerja. To ni samo priručnik, suhoparen seznam iz suhih bibliografskih podatkov govori naša kulturna preteklost. Saj predstavlja vsak časopis posebno življenje, košček naše zgodovine. Njena vrednost bo trajna. Prireditelji razstave so storili slovenski javnosti uslugo, ki ne sme biti pozabljena in od nikogar prezrta.

Umor mlinarja šinkovca danes pred senatom

Za danes ob 8.30 uri je pred kazenskim senatom (na okrožnem sodišču v sobi št. 79. razpisana glavna razprava proti morilcu mlinarja Janeza Šinkovca iz Čabrač pri Škofji Loki, Ivanu Stamenkoviču in naslovatelji tega umora ženi pokojnega Šinkovca Katarini. Medtem, ko je Stamenkovič kmalu potem, ko so varnostni organi dognali sled pravega storilca, takoj priznal svoje grozodejstvo, pa je Katarina, ki je sama kot storilca označila Stamenkovo razmerje, v teku preiskave trdovratno zankala, da bi bila ona naslovatelj svojega ljubčka, naj spravi njenega moža s poti, da bi ju ne oviral v nemotenem razmerju s Stamenkovičem, katerega so disciplinsko prestavili daleč od nje v Piroto, a so ga morali na zadnje še odpustiti iz orožniške službe zaradi dokazanih nerednosti, ki jih je zakrivil. Ko sta se znašla ločena in je končno tudi Stamenkovič ostal brez vsakih sredstev, se je njuno razmerje toliko zapletlo in sililo k vrhuncu skrajne odločnosti, da se rešita moža, ki jima je bil v napotje, da se Stamenkovič končno koncem maja pripeljal v Slovenijo in na skrivaj obiskal svojo ljubico, od katere je predvsem terjal, naj mu povrne denar, ki ji ga je bil izdal, ko je imel še dohodke. Stamenkovič pa je imel poleg interesa, da bi nemoteno živel s šinkovčovo ženo, še osebno mržnjo do pokojnega šinkovca, ker je bil prepričan, da ga je le pokojni šinkovec pripravil ob službo, ker je napravil ovdobro pot njemu na vojno ministrstvo. Iz teh razlogov, ki sta jih oba obtožena imela proti pokojnemu šinkovcu, je po prihodu Stamenkoviča v Slovenijo prav hitro dozoriel sklep, da je končno prišel čas, ko je treba šinkovca za vselej spraviti s poti. Stamenkovič, ki je priznal, da je šinkovec umoril, vztrajno zatrjuje, da ga je k tej odločitvi nagovorila žena Katarina, ki se je bolj kot za svojega zakonskega moža že dolga leta zanimala za druge moške, dokler ni spoznala Stamenkoviča, s katerim je njeno razmerje trajalo potem nekaj let, ne da bi je seveda kljub temu ne minilo razpoloženje, da bi se ozirala tudi za drugimi moškimi. Posledica takih njenih nagnjenj je bila pač žalostna - spravila je ob življenje njenega moža, njo in Stamenkoviča pa na zatožni klopi pod težko obtožbo umora.

Nesreča planinarke na Komarči

Jesenice, 9. septembra.

O nesreči, ki se je v ponedeljek pripetila na Komarči, smo zbrali naslednje podrobnosti: Ponesrečenka gđ. Tončka Zupanova s Koroske Bele se je v nedeljo zjutraj odpeljala s turistovskim vlakom v Bohinj in od tam naprej odšla na Komno. V njeni družbi je bil tehniški uradnik Bogomir Rozman iz Jesenice. Naslednje jutro sta se oba odpravila k Sedmerim jezerom, od tam pa sta se namenila preko Komarče nazaj v Bohinj.

Ko sta šla po Komarči navzdol, sta se ustavila na kraju, kjer se je pred leti smrtno ponesrečil vseučiliški prof. dr. Jesenko. Zupanova je svojega spremljevalca vprašala, kako daleč je po bližnjici k slapu Savice. Tedaj je nenadoma omahnila in strmoglavila preko pečin ter se zakotalila kakih 50 m navzdol. Rozman domneva, da ji je ali spodrsnilo na spolzkih tleh ali pa ji je nenadoma postalo slabo. Sam je nemu-

doma poškibal k ponesrečenki, ki je nesrečno obležala med skalovjem. Mimo sta prišla dva mlada turista, eden je pomagal Rozmanu nesti ponesrečenko, drugi je pa nosil nahrbtnik. Med prenosom je pa tudi turista, ki jo je nosil, postalo slabo in se je onesvestil. Drugi turist je nato tekel v hotel Savica, kjer je obvestil graničarje in telefoniral v Bohinjsko Bistrico po zdravnika.

Medtem je po steni Komarče prišla tudi skupina sedmih turistov, tri dame in štirje gospodje, ki jih je Rozman prosil, naj mu pomagajo nesti ponesrečenko v dolino. Turisti se pa zato niso zmenili in so ga pustili samega. Nato je Rozman nesel sam svojo tovarišico, dokler niso prišli graničarji, ki so jo prenesli v hotel Savica. Tja je prišel zdravnik dr. Petrič iz Bistrice.

Pot železničarjev čez Nemčijo na zapad

Povsod ljubeznivo sprejeti — Organizacija je dobra

Düsseldorf, 8. septembra.

Pretekli četrtek se je odpravila s posebnim brzovlakom iz Ljubljane v Pariz, skozi Nemčijo in Belgijo, skupina članov Društva železniških uradnikov z ženami. Izletniki pripadajo vsem oblastnim upravam imenovanega društva, večina pa so člani ljubljanske oblasti. Vodstvo izleta ima v rokah g. Parma Bruno, žel. višji kontrolor, predseduje pa g. inšpektor Josip Jenko, predsednik ljubljanske uprave.

Ko so izletniki prekorčili nemško mejo onkraj Solnograda, jih je na prvi obmejni postaji pozdravila deputacija nemških tovarišev, želeč jim dobrodošlico. Na glavnem kolodvoru v Monakovem jih je pričakovala ogromna množica vseh slojev prebivalstva. Pogledali so pod vodstvom domačinov krasote kraljevskega mesta ter seveda tudi moderne naprave na kolodvoru. Dopoldne je pozdravil izletnike v bajno lepi mestni dvorani mestni župan.

V popolnem zadovoljstvu in sijajnem razpoloženju so se odpravili proti Mainzu, kjer jih je zopet presenetil tovariško in pristrano aranžiran pozdrav. V mešani družbi železničarjev in mešanov so preživeli veseli, s petjem in godbo pozivljen večer.

Nastopili so pot po mogočnem Renu v največjem rečnem parniku do Koblenza. Na obeh bregovih tega mnogo opevanega veletoka je toliko lepote in spominov na

LUMBAGO-BOLEČINE V KRIZU

Ako trpite na usedu (Hexenschuss) bolečinah v križu, poskusite KRUSEN-sol. Po krajši uporabi bolečine ponehajo. Zdravljenje s Krusen-soljo prinaša olajšanje od ušesa. Priporočano od zdravnikov. Oglaš. reg. 8. br. 16.123/36

Ugotovil je, da ima zlomljeno desno roko v zapestju, levo ključnico in hudo poškodbo desnega očesa, nevarno je pa tudi potokena po glavi in telesu. Zupanovo so prepeljali v Bohinjsko Bistrico, od tam pa zvečer s »turistom« v ljubljansko bolnišnico. Vse čas je bila nezvesta in kakor nam poročajo iz bolnišnice, je njeno stanje resno, vendar ne brezupno.

Po uboju v gostilni, samomor v zaporu

Zaradi prepirčka v gostilni je padlo dvoje življenj

Ljutomer, 9. septembra.

V neposredni ljutomerski okolici je spet prišlo do žalostnega, krvavega obračuna, ki priča, koliko uničujočega strupa lahko prilije ljudskemu življenju alkohol, če človek ni varen mere in reda.

V gostilni Antona Puconije v Stročji vasi so se snoči zbrali kmečki fantje, med njimi tudi 27-letni posestnik sin Andrej Pevec iz Stročje vasi in 22-letni delavec Anton Korošec. Bili so židane volje, veselo so prepevali, na lepem pa je prišlo do zadržbe med Korošcem in ostalo družbo. Fantje so ga začeli pehati čez prag, a Korošec se je branil in je še skozi napol priprta vrata Pevca narahlo sunil z nožem. A ta bodljaj se mu je zdel še premalo, ostal je pred hišo in je skušal za vsako ceno vdreti nazaj. Fantje v veži, ki jim je pomagal tudi gostilničar, ker se je bal še večjega razburjanja, so krepko tiščali vrata, a Korošec je bil dovolj močan, da jih je

nazadnje snel in z nožem v roki planil v hišo. Zabodel je Pevca naravnost v srce, da se je sesedel na klop in se zgrudil v mlaki krvi pod mizo. V nekaj minutah je izkerval, Korošec pa je bil kakor divji, grozil je, da mora pasti še eden, in le z največjo težavo so ga nazadnje pripravili do tega, da je odšel domov.

Na domu so ga poiskali orožniki. Našli so ga, ko je po krvavem dejanju mimo spal. Odvedli so ga v Ljutomer in ga dali izročiti sodišču. Celico je delil z dvema tovarišema, ki sedita za manjše kazni. Eden izmed njih je imel britev s seboj, pa mu jo je Korošec na tihem izmaknil in si prerezal žile na vratu. Njegova tovariša sta takoj priklicala ječarja in brž so poslali po zdravnika, da mu zašije zvežavo rano. A pomoč je bila zaman, v kratkem času je Korošec izkerval. Tako je zaradi nematnega gostilniškega prepira padlo v nekaj urah dvoje mladih življenj.

Zavetišče na Podih je zagotovljeno

Slavje v Kamniški Bistrici je imenitno uspelo

Kamn, Bistrica, 8. septembra.

Planinsko slavje v Kamniški Bistrici je uspelo nad pričakovanje. Toliko ljudi zlepa se ni bilo okrog ponosnega planinskega doma ob bistriškem izviku. Ker je bilo krasno vreme, so prihile iz Ljubljane in iz vsega kamniškega okraja številne izletniške družbe, tako da so od obeh jutranjih vlakov vozili proti Bistrici trije avtobusi in vsi kamniški avtobusi, večina potnikov pa je kar peš krenila proti izviku.

V bistriški kapeli je bila ob 11. služba božja, zatem pa se je razvila prisrčna planinska zabava, pri kateri so neumorno igrali Magistri izpod Šmarne gore. Nad 1000 ljudi je bilo ta dan v Bistrici, med njimi tudi izredno veliko število kolesarjev. Nad 400 koles je bilo shranjenih na pripravljenem prostoru. Tolikšnega prometa ni bilo na bistriški cesti. Ker pa so se vozniki držali predpisanega voznega reda v enosmerni vožnji, so ni pripetila nobena niti najmanjša nesreča. Na zeleni trati pred domom je stalno parkiralo 10 do 20 avtomobilov, ki so prihajali in odhajali skoro vsak čas. Vsi udeleženci so bili iz-

redno zadovoljni, kar je samo v priznanje prirediteljem — to je kamniški podružnici SPD, ki je organizirala proslavo v korist zgradnji zavetišča na Podih. S čistem dobičkom, ki bo okrog 3000 din, je položila temeljni kamen, h kateremu sta pripojila še kamniška podružnica primeren znesek iz svoje gotovine, ostalo bodo pa planinci gotovo kmalu zbrali. Tako je za prihodnje leto zavetišče na Podih s finančne strani že nekako zagotovljeno.

Ker se na drugi strani čujejo pomisleki, češ da bi morda uprava bistriškega lovišča nasprotovala gradnji zavetišča, moramo ugotoviti, da so taki pomisleki brez podlage. Gradbeni prostor na Podih je že izven lovske zone, poleg tega pa zavetišče ne bo nikakršna planinska kočica, ki bi bila zbirališče turistov, ampak enostavna majhna zgradba, v katero bi se v silo lahko zatekli turisti pred dežjem, viharjem in meglo. V zavetišču, ki bo deloma vsesano v skalo deloma pa zgrajeno iz kamena in pokrito s pločevino, bo zgolj miza in par klopi, skratka, enostavno in preprosto, da nikogar ne bo mikalo ostati v njem dalj časa, v silo pa mu bo dragoceno zatočišče.

prvotno skromnemu dejanju do učinkovitosti.

Zenskam, ki igrajo spricho naslova glavnega vloja, je bilo treba dati večjo besedo. Če že igrajo vojake, naj jih igrajo zares! Treba jih je najprej pridobiti, potem sledi nabra, vojaške vežbe, malce manevrov, malce revolucije in nato: parada ob prihodu carice. Seveda ne manjka ljubezenskih zapletov, brez tega opereta ni mogoča! Toda vse to so zakulisne skrbi libretista in komponista...

Medtem ko je delal Balatka na tej opereti, je prevedel več naših stvari: Cankarja, Begovića, Krležo, Nušića. Na novo je priredil in postavil na oder »Seviljskega brivca«, napisal scensko glasbo k različnim dramam, filmom in za radio, vse to poleg vsakodnevnega dela v teatru in poleg profesure na konservatoriju. Čas teče in z njim je raslo delo, tako da je danes že blizu uresničenja naših želja in sanj! Med prvim in zadnjim korakom pa je delo, veselje, smeh, jeza in solze, kakor pri vsaki stvari v gledališču. Ko pa zadno prvi akordi in se dvigne zastor, je na licu vesel smehljaj, vse drugo je pozabljeno.

»Na licu vesel smehljaj, imel na svetu boš raj...« pravi Patjomkin, ta veliki igralec. To je tudi edina dobrota, ki jo imajo pred drugimi smrtniki igralci, ko žive ti iste ure na oderu med tremo in vzhvičenjem v mrzlici ustvarjanja. Kdor tega ne pozna, ne razume, zakaj nič ne more zapustiti gledaliških desk. Gledališče je kakor sladak strup. Kdor ga je enkrat okusil, ne more biti več brez njega.

Pomlajenje slovenske operete

Vera Danilova-Balatka o obnovi »Caričinih Amaconk«

Ljubljana, 8. septembra.

Vera Balatka je bila prej članica našega Narodnega gledališča. Vsi se jo še spominjamo iz drame in operete. Zdaj pa prihaja k nam samo še kot gost enkrat na leto in nam prinese, sveža, temperamentalna in humorna, kakšno učinkovito počelo novost s seboj. Z Beneševimi deli je postala takorekoč naša Mascotta, deli »Sv. Anton, vseh zaljubljenih patron« in »Pod to goro zeleno«, ki jih je zrežiral, sta postali naši najbolj priljubljeni in največkrat igrani opereti. Tokrat pa nam je prinesla s seboj slovensko delo: Sama naj pové, kako se je odločila zanj.

»K predigri o nastanku spada tole: Večkrat sem premišljevala, zakaj Slovenci nimamo svojih operet. Ne enodnevnih muh, temveč del trajne vrednosti? Mikale so me Parmove »Caričine Amaconke«, toda v spotiko mi je bil za današnje dobo premalo izčrpan libretto. Neffat me je opozoril nanje, češ, naj bi jih z Balatko pregledala. Bila sem kaj navdušena, kajti že sama sem mislila nanje. »Amaconke« v stari obliki niso bile več primerne za prizorišče, bilo jim je treba dati novo, sodobno linijo! Ravnatelj Polič je bil pripravljen sprejeti jih v repertoar, če bi jih Balatka primerno predelal in osvežil.

Oglasila sem se pri vdovi g. Parmovi, ji povedala naše namere ter našla pri njej popolno razumevanje, ker je že itak iskala nekoga, ki bi jih predelal. Izročila mi je

partituro in vesela sem odjadrjala nazaj v Brno... Toda ko sem prišla s tem k Balatki, je začudeno pogledal. Hotel je namreč začeti komponirati svoje lastno večje delo — in to bi mi prekrizalo račune.

Milijonska ustanova za znanost in mir

Švedski industrijec Axel Wenner-Gren, drugi Nobel, s svojo soprogo

Nova švedska ustanova

Vsako leto milijon kron za pospeševanje mirovnega sodelovanja — Bajeslovna kariera švedskega finančnika in mecena

Švedska je preko noči dobila novega Alberta Nobela. Njeni listi poročajo, da je ravnatelj Axel Wenner-Gren poklonil ogromno vsoto za podpiranje znanstvenega dela in pospeševanje skandinavskega sodelovanja.

Ta vsota ne zaostaja mnogo za tisto, ki jo je svoječasnno poklonil Nobel v svoji oporoki za podobne namene. Iz kapitala kakšnih 30 milijonov švedskih kron bodo vsako leto razdeljevali milijon kron za omenjene namene. Statutov ustanove za sedaj še niso objavili. O njenih podrobnostih in organizaciji torej še ni mogoče podrobno govoriti, vendar pa je ustanovitelj izrazil nje namen z besedami, naj bi rabila kot orodje za mirno sodelovanje rok in možganov. To mirno sodelovanje je danes ogroženo po neprestanem boju med ljudstvi, plemenit in razredi.

Oseba plemenitega ustanovitelja, ki je dal 30 milijonov švedskih kron iz svojega imetja splošnosti, je bila v širših krogih do danes neznana. Wenner-Gren ima za seboj kariero, ki sliči v marsičem karieri prošlega Ivarja Kreugerja, nekdanjega kralja vžgalio. Kakor Kreuger ima po svetovnih mestih krasno urejena stanovanja in vile ter je tudi lastnik bivšega Kreugerjevega posestva Haringeja. Toda dočim je bil Kreuger v prvi vrsti špekulantska narava, ki je s svojimi finančnimi akcijami vplival na vse borze sveta, je Wenner-Gren, ki šteje danes 56 let, ne obrača na ta način do javnosti.

Njegov dvig se je začel l. 1921., ko je s skromnim kapitalom 16.000 kron osnoval tvornico za izdelovanje sesalcev za prah Elektrolux. 1928. se je kapital družbe razširil na 6 milijonov in ko so začeli v tovarni izdelovati tudi električne hladilnike, je narasel na 60 milijonov kron. Kakor pravi v finančnih krogih, je ravnatelj Wenner-Gren od l. 1928. samo zavoljo dviganja akcij družbe Elektrolux zaslužil 65 milijonov kron.

Danes ima njegov koncern po vsem svetu podružniške tovarne, razen tega je osebno sodeluje na dobičku cele vrste tovarov za izdelovanje hladilnih omar v Ameriki, švedske celulozne industrije i. t. d. Ko so po Kreugerjevem polomu delnice številnih industrijskih podjetij navzlic realni vrednosti, ki je bila za njimi, padale tako, da jih je bilo dobiti za vsak denar, jih je Wenner-Gren kupil na kupe in je zaslužil ogromen denar, ko se je začela vrednost teh delnic, kakor je bil videl v naprej, spet dvigati.

Pred letom dni si je pridobil večji del delnice stockholmskega časnika »Nya Dag-

light Allehandla«. Na Švedskem je javna tajnost, da je ta korak storil zato, da bi napravil konec antisemitski propagandi, ki jo je v tem velikem listu vršil tedanji lastnik dr. Ljunglund, simpatizer narodnega socializma. V svojem listu in ob vsaki drugi priliki je Wenner-Gren nastopal za socialni in narodnostni sporazum. Tudi švedska socialna demokracija ga zavoljo njegovih nazorov zelo upošteva.

Kitajci se prebujajo

Maršal Čangkajšek organizira na svoji strani letalska krčila z ženskimi posadkami. Na sliki: Letalke, ki so se prostovoljno javile za sodelovanje proti japonski invaziji

Plemeniti sport...

Črni rokoborec je svojega belega tekmeča oklal v prst

Škandal, kakršnih v sportnem življenju žal ni malo, so imeli te dni v Budimpešti. V mestnem Velikem cirkusu nastopajo ta čas rokoborci v prostem stilu, v katerem so dovoljene vse vrste prijemov in surovosti.

Tako sta nastopila tudi znana rokoborca, Madžar Ladislav Karolyi in ameriški črnc Black Dewil. Spopad je bil precej divji in se je končal s tem, da je zamorec Madžara ugriznil v prst. V trenutku se je cirkus spremenil v pravi čarovniški ko-

tel. Ljudje so se hoteli vreči na zamoreca in samo energični nastop policije je preprečil, da mu ni bilo hujšega. Karolyi je so odpeljal v bolnišnico, da bi si ozdravil svojo rano, proti zamorcu pa je policija uvedla kazensko postopanje. S tem pa stvar še ni bila opravičena.

Ljudje so namreč prisegli, da se bodo nad črncem le znesli. Ko je naslednji večer spet nastopil, je bilo v cirkusu toliko policistov, da ni prišlo do linčanja. Privedelji rokoborci skušajo sedaj občinstvo pomiriti z razlagami, da je po pravilih te vrste rokoborb dovoljeno pač tudi grizenje in celo brce...

Glasbilo iz stekla

V Jeni so priredili te dni koncert, na katerem je neki orkester prvič uporabil sama glasbila iz stekla, in sicer iz znanega jenskega stekla. Pravi, da ima posebno svečan glas novo trobilo, ki so mu dali ime hialofon in ki so ga izdelali iz posebno fino ugašenih steklenih cevč.

Tukaj bo zasedala „gusarska“ konferenca

Pogled na Montreux, kjer se bo vršila konferenca za omejitve piratskih napadov na ladje, ki ulovajo na Sredozemskem morju

Coubertinovo srce

Nenadna smrt pobudnika modernih olimpijskih iger, barona Pierrea de Coubertina, je zbudila po vsem svetu velik odmev. Njegovo truplo so pokopali v torek v lastnem grobu mesta Lozane, kjer je de Coubertin živel in deloval več nego dve desetletji. Njegovo srce pa bodo v žari prepegljali v Grčijo in ga pokopali kot simbol za nesmrtnost olimpijske ideje v Svetem gaju v Olimpiji.

Nov poveljnik japonske vojske na Kitajskem

Kakor poročajo iz Tokija, je bil general grof Terauchi, vojni minister v zadnjem kabinetu Hirota, imenovan za novega vrhovnega poveljnika japonske armade na Kitajskem. S tem imenovanjem, se zdi, hoče Japonci pospešiti akcijo proti kitajskemu odporu.

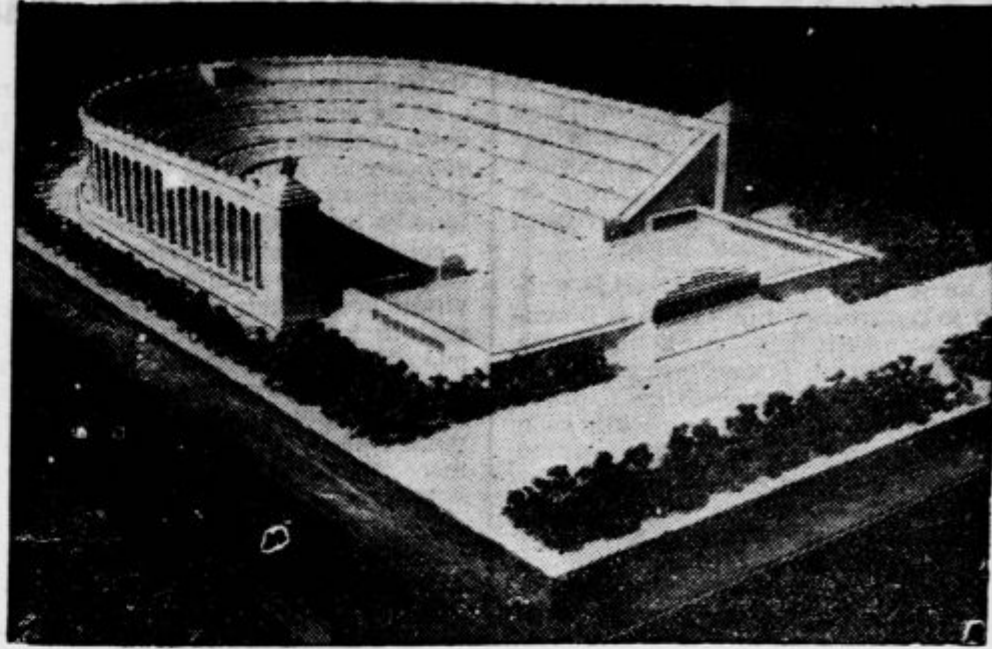
General Terauchi je eden najmočnejših vojaških veljakov na Japonskem. Sam sin visokega vojaškega dostojanstvenika, maršala Terauchija, ki je organiziral japonsko vojsko ter je postal l. 1910. guverner Koreje, ima v vladajočih krogih odločilen vpliv. Terauchi je bil tisti udarnik, ki je po vojaškem puču l. 1936. očistil japonsko vojsko nezanesljivih elementov. On je tudi neposredni krivec padca Hirotove vlade, ki je zaradi nesoglasja s parlamentom morala odstopiti.

Dragocene ribe

Neki ribič, ki je lovil v reki Eden u pri Carlisleu na Angleškem, je začutil, da je njegov trnek ujel nekaj težkega. Menil je, da bo velika riba in je potegnil.

Na trnku pa je visel namesto ribe — lišp z dragulji. Kakor je pokazala preiskava, gre za plen nekega vloma. Vlomi so bili dragocenosti skrili v vodo, da bi jih odnesli ob primerni priliki. Slučaj pa jim je zdaj napravil črto čez račun.

Model za novi stadion v Nürnbergu

V Nürnbergu, kjer se te dni vrši kongres narodno-socialistične stranke, bodo zgradili nov stadion v velikosti 445 x 625 metrov. V njem bo prostora za 405 tisoč ljudi

Odkritelj živalske elektrike

Ob 200. obletnici rojstva Galvanija, moža, ki je imel postati teolog, pa ga je družina spravila k naravoslovnim študijam

Luigi Galvani, utemeljitelj moderne vede o elektriki, je le poredkoma prišel iz svojega rojstnega mesta Bologne. Spočetka je študiral teologijo in je nameraval stopiti v kakšen samostan. Ker se je pa njegova družina tem mislim upirala, je ostavil teologijo in se posvetil naravoslovnim znanostim, anatomiji in fiziologiji. Že zgodaj je začel objavljati znanstvena dela in njegove razprave o obstojih ter slušnih organih ptic kažejo, da je bil natančen opazovalec, ki je dognal celo vrsto novih dejstev. V javnosti je pa užival ugled pred vsem kot praktični zdravnik, kirurg in pomočnik pri porokih.

Ko mu je bilo 25 let, je nastopal s predavanji o medicini na vseučilišču v Bologni. L. 1775. je postal tu profesor in je svoja predavanja imel do l. 1796., ko je Napoleon zasedel Zgornjo Italijo in je ustanovil »Cisalpinsko republiko« z Bologno vred, ki je dotlej pripadala papeževi državi. Galvani se je branil priseci Napoleonu in je zato izgubil svoja mesta. Zato se je k svojemu bratu Jakobu, kjer pa je v potlačeni in pomanjkanju vseh sredstev kmalu težko oboel. Dekret Cisalpinske republike, ki ga je zavoljo njegovega znanstvenega ugleda nastavljal tudi brez prisega zopet za profesorja na vseučilišču, je prišel prepozno. 4. decembra 1798. je umrl v 61 letu starosti.

Če še ne veš, zdaj izveš:

da sta Sikorski, zgraditelj velehidroplana »Panamerican Clipper«, in Jurkevč, konstruktor »Normandie«, ruska emigranta; da preklecijo vesti, da je prihodnja olimpijada l. 1940. v Tokiju odpovedana; da se mudi brat japonskega cesarja, princ Čičubu, zdaj v Nemčiji; da je umrl v 79. letu svoje dobe znani dunajski tvorničar čokoladnih izdelkov, Heller;

da je odpotoval čsl. prezident dr. Beneš na jenski oddih v Topolčane;

da so v Londonu odkrili doslej malo znano sinfonijo skladatelja Haydna v D-molu;

da je minilo te dni 100 dni od otvoritve pariške razstave in da je v tem času obiskalo prireditelj nad 13 milijonov oseb;

da je poklonil egiptski kralj Faruk svoji nevesti Faridi za 16. rojstni dan ček, glaseč se na deset tisoč funtov;

da so Kitajci doslej sestrelili in uničili nad 60 japonskih letal, kar pomeni za japonsko letalstvo takšno izgubo in sramoto, da je poveljnik japonskih letalskih oddelkov na Formozi zaradi tega izvršil harakiri;

da se je udeležil letošnjega kongresa nar. soc. stranke v Nürnbergu kot poseben gost tudi brat španskega generala Franca, ki je državni podtajnik pri nacionalistični vladi;

da je utonil glavni ravnatelj banke za mednarodna plačila, Quesnay pri kopanju v nekem ribniku blizu Poitiersa. Quesnay je bil gost častnega predsednika Francoske banke, Moreauja in njegove soproge;

da sta odpotovala vojvoda Windsorski in njegova žena iz Koroške na Madžarsko na lov v Borsodivanko.

Poškodovana „Normandie“

V Le Havre se je vrnil veliki francoski prekomornik »Normandie« z lahko poškodbo. Zdi se, da je ladja izgubila enega izmed propelerjev, kar morejo ugotoviti edino s pomočjo potopljajcev. Poškodba ladje ne bo ovirala, da ne bi odplula po programu spet v New York.

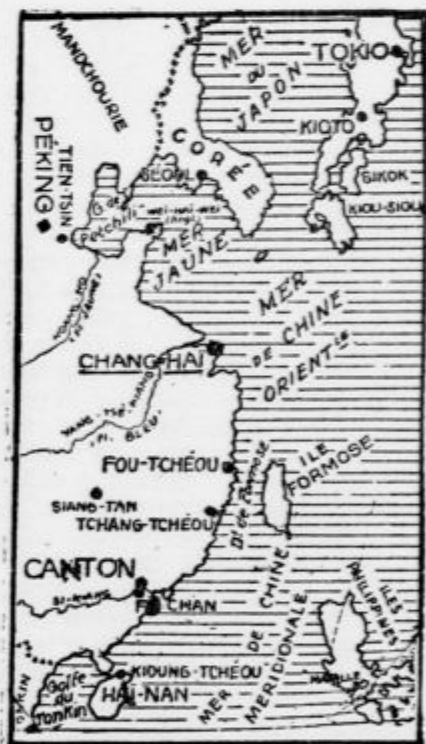
tekkel se je k svojemu bratu Jakobu, kjer pa je v potlačeni in pomanjkanju vseh sredstev kmalu težko oboel. Dekret Cisalpinske republike, ki ga je zavoljo njegovega znanstvenega ugleda nastavljal tudi brez prisega zopet za profesorja na vseučilišču, je prišel prepozno. 4. decembra 1798. je umrl v 61 letu starosti.

Nekega novembarskega dne l. 1780. je Galvani ob prisotnosti več oseb pri poskusih opazil nekaj nenavadnega. Čudno se mu je zdelo, da so žabji kraki, ki so ležali v bližini električnega kolovrata, vsakokrat vzdrgetali, kadar je iz konduktorja skočila električna iskra in se je krakov obnem nalahko dotaknil s secirnim nožem. Temu pojavu, ki si ga spočetka ni znal razložiti, je Galvani posvetil enajst let temeljitega študija in nešteti živalskih poskusov. L. 1791. je končno objavil svojo »Razpravo o silah elektrike pri gibanju mišice. To razpravo je napisal v latinščini in je kmalu izšla v drugih jezikih. V tej razpravi je odkril čisto nov vir elektrike in na njegovih spoznanjih je zrasla potem množica stavba moderne elektrodinamike.

Svojemu odkritju je Galvani dal naziv živalske elektrike, ker je živalski preparat sam smatral za vir te sile. Njegovo delo je zbudilo ogromno pozornost in večina tedanjih učenjakov se je priključila njegovim naziranjem, med njimi tudi Alessandro Volta, ki je pa kmalu prekosil Galvanija in je po znamenitih poskusih s svojim »Voltovim stebrom« v bistvenih točkah popravil in dopolnil Galvanijevo odkritje.

Navzlic temu je ostal Galvaniju sloves, da je prvotni spodbuditelj največjega prevrata v moderni naravoslovnosti. Še vedno se pod imenom »živalske elektrike« skrivajo tajne sile, ki jih niti naša doba še ni dokončno razjasnila.

Med Japonsko in Kitajsko

Zemljevid z ozemlji, o katerih beremo skoro vsaki dan v poročilih o japonsko-kitajski vojni

A NEKDOTA

Igralec Girardi se je mudil nekaj časa v Parizu, potem se je zopet vrnil na Dunaj, kjer so ga prijatelji spraševali, kako mu je všeč v francoski metropoli. »Vse je v redu«, je odvrnil Girardi, »samo ljudi nisem mogel razumeti, kajti francosčina sestoji iz samih tujk...«

VSAK DAN ENA

»Komaj se dobro vsedeš, že pride za teboj tiralica in te prežene, da moraš vstati in bežati drugam...«

(Tidens Tegn)

Sladki čas trgatve se bliža

Se malo, pa bodo prišli v vinske gorice vinčarji s krivčki po grozdje, v zidancah pa bo mavrel sladki mož

